

[Formanden]

*Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af individualprincippet på det familie- og socialpolitiske område.*

(Beslutningsforslag nr. B 100).

**Skriftlig fremsættelse af forslag:**

**Albrechtsen (VS):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om vurdering af forholdene i Tyrkiet.*

(Beslutningsforslag nr. B 98).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

**Stinus (RV):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om produktion og eksport af krigsmateriel.*

(Beslutningsforslag nr. B 99).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, og anbefale det til Tingets velvillige behandling.

**Aase Olesen (RV):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af individualprincippet på det familie- og socialpolitiske område.*

(Beslutningsforslag nr. B 100).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

**1) Første behandling af lovforslag nr. L 142:**

*Forslag til lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v.*

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).

(Fremsat 14/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling*

**Formanden:**

Efter ønske skal jeg fastsætte tåletiden til 10 minutter for ordførerne i første omgang.

**Henning Rasmussen (S):**

Ustandselig flyttes grænserne for, hvad vi mennesker kan, længere og længere ud. De flyttes også tiere end før og med større skridt end før. Teknikkens udvikling har tilsyneladende ingen grænser, og hvert år kan vi se, at hidtil uløselige opgaver kan løses, eller at vanskelige opgaver kan løses lettere, sikrere og mere effektivt. Derfor stilles vi også tiere og tiere over for den opgave at skulle tage stilling til – og vi, det er ikke blot Folketinget, men befolkningen som helhed – hvordan man skal løse de problemer, der uafvendeligt følger med, ikke alene de håndgribelige og iøjnefaldende, de målelige, dem, der kan sættes op i tal og kurver, dem, som man kan se og forholdsvis let kan tage stilling til, men også de andre, mindst lige så vigtige, de etiske.

Vi stilles ustandselig og i stigende tempo over for spørgsmål som:

Hvad kan vi tillade os at gøre over for mennesker? Hvor går grænsen for, hvad det enkelte menneske skal acceptere? Er der teknikker og metoder, vi skal nægte at bruge, eller som vi skal stille strenge krav om brugen af? Er der forsøg, vi skal nægte at gøre, og hvilke da? Hvordan sikrer vi det enkelte menneskes ret til at være sig selv, til selv at beslutte, selv at handle? Og hvor går omvendt grænserne for det enkelte menneskes handlefrihed?

Vi stilles over for langt flere spørgsmål end dem, jeg her har nævnt, og de stilles os tit igen og igen, fordi der er kommet noget nyt, siden spørgsmålet sidst blev stillet.

Det er helt uundgåeligt, at det især er fremskridtene inden for lægevidenskaben, det, som vore læger, biologer, kemikere og mange andre kan mere i dag end i går, der kræver, at vi tager stilling. Men det er altså også uundgåeligt at tage stilling, for problemerne er jo kommet, og de kan ikke fjernes ved, at man nægter, at de eksisterer, eller ved, at man forlanger, at vi skal vende tilbage til tiden, før en bestemt opdagelse blev gjort eller en ny teknik blev udviklet. De er der, og der vil komme nye i deres kølvand.